

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XVI. Ecclesiastica munia obit; à multis fovetur Ecclesiis;

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A adv. Rufin. cap. 5. & ipsius etiam Origenis, qui in Epistola ad Amicos Alexandrinos post exilium ipsius scripta, Demetrium aliosque adversum se consentientes ulciscitur.

XVI. Postquam ex hoc tumultu Casaream sese recepit Origenes, fama suarum calumniarum appetitæ consuluit, & submissas in nominis sui oppugnationem à Demetrio literas scripta ea quam dixi ad amicos quosdam suos Alexandria Epistola luculenter confutavit. In qua etiam si maledictis abstinere se velle declarat, asperè tamen & acerbè Demetrium, eique consentientes adversum se Episcopos perstringit, & illatam sibi injuriam, inflictoque Anathematismos refellit. Nec minus ob Demetrii Decreta & Alexandrinam Synodos Ecclesiasticis munus defunctus est; docebat publice, & in Ecclesia de rebus sacris ad populum diserebat; atque hæc non Casariensis Episcopi modo, & Hierosolymitani permisso, sed jussu etiam; qui ad hunc unum Scripturæ sacræ interpretandæ munus detulerunt. Cum enim in ejus causa varia essent variorum sententiæ, duasque velut in partes universa abisset Ecclesia; insensibilis reliquis patrocinium ejus ac defensionem Palaestina, Phœnicia, & Arabia susceperunt: quarum auctoritate fretus sese Sacerdotio ac Ecclesiæ communionem excidisse minime ratus est, & inter eas gradum suum ac dignitatem obtinuit.

XVII. Hierosolymam quoque ipsidem circiter temporibus adiit, Christi, Apostolorumque visurus vestigia. Ibi vehementer ab eo petijt Sacerdotum collegium, ut in Ecclesia verba faceret; cumque vim ad impetrandum propemodum adhiberet qui præerant sacris, assurgens ille assumpto libro unde sibi argumentum deligeret, in hunc c. Psalmo 49 versum forte incidit: *Pecatori autem dixit Deus, Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum?* quo recitato, quasi sua sibi à Deo perfidia exprobraretur, in tantos ludus incidit, ut adstantibus universis lacrymas excuteret. Cum vero se aliquando Christi, Apostolorumque perivestigia alicubi significaverit, his temporibus id tribui posse censemus. Inde vero non multo post digressus est.

XVIII. Scribit Epiphanius Tyrum concessisse ipsum post Hierosolymitanum iter, atque ibi per annorum octo & viginti decursum in interpretandis, juxta Ambrosij postulatam, Scripturis otium suum consumpsisse. Dicerem corruptum à librariis numerum, nisi duobus apud Epiphanium locis haberetur idem, aliorumque suffragio confirmaretur. Dicendum potius id ex vulgi sermonibus, ut alia pleraque, Epiphanium accepisse; utrobique enim addit, *ὡς ἂν ἴδωμεν ἔχει*, falsum autem penitus fuisse: cum enim anno Christi circiter 254 diem suum obierit Origenes, uti infra demonstrabimus, anno vero ætatis suæ 69; postquam Alexandria excessit, anni admodum 23 intercesserunt ad ejus obitum; quorum nonnullos etiam Casareæ Stratonis, Hierosolymæ, Casareæ Cappadocum, Athenis, & in alijs locis contrivit. Merito ergo hic Epiphanium arguit Petavius. Annos quidem 28 Alexandria literis docendis præstitit, ut observatum est Halloxio: nam amisso patre statim sibi docendo victum quasiivit, natus annos circiter octodecim. Hinc ad annum ætatis 46, quo Alexandria ejectus est, anni interjacent omnino 28. Atque hanc Epiphanius fuisse errandi causam credi potest.

XIX. Simul ut Casaream venit Origenes Alexandria relicta, ibi literarum studijs præfectus est, statimque ad capeffendas disciplinas, sed potissimum sanctiores cum docendo, tum scribendo universos excitavit, sed duos præcipue magni nominis adolefcentes, Neocæsarea oriundos, claris genitos parentibus, sed à Christo alienis, Theodorum, qui & Gregorius appellatus est, & Thaumaturgi cognomen meruit, ejusque fratrem Athenodorum. Qui cum Iuris Romani studijs operam daturi Athenis Berytum venissent, ubi tum vigeabat legum doctrina, casu nescio quo Casaream delati, in Origenem recens illuc appulsam una cum Firmiliano inciderunt. Socrates fama Origenis excitos eo contendisse narrat. Is excellenti adolescentum illorum indole perspecta, ea utrumque humanitate, ea comitate morum in sui apertem traxit, & adhortationibus, scriptisque ad Gregorium libellis ad virtutem ita arrexit, ut per totum quinquennium ei sese interioribus literis erudiendos in idem contubernium adjungerent, tantamque ex ejus præceptionibus Philosophiæ & Mathematicarum artium noticiam hautirent, quanta ad perfectam Sacrarum Literarum interpretationem usui esset futura. Cujus operæ is demum fructus fuit, ut alter editis miraculis (unde & cognomen reportavit) clarus, alter martyrij corona insignis, post gestos in patria Episcopatus uterque obierit. Eos ad Christianas partes ab Origene fuisse adductos, cum antea Ethnicorum erroribus fuissent impliciti, censuit Halloxius. Illexit eum in hanc sententiam Hieronymus, cujus illa verba sunt: *Quorum cum egregiam indolem vidisset Origenes, eos ad Philosophiam cohortatus est; in qua paulatim Christi fidem subintro-*

ducem, sui quoque sectatores reddidit. Hæc Hieronymus, ut alia fere libri hujus omnia, sum-

fit ex Eusebio, qui sic habet: ὁ δὲ ἀμφὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ μαθηματα δεινὸς ἠπλομεθρῆς, οἷον

οὐκ ἴσως ἄλλοις ἐκείνης ἔργα, τῆς ἀρετῆς ἀρετῆς τῶν ἁγίων ἀποστολῶν ἀντιπαρὰ τὰ ἁγία, ἀποβῆναι

Orig. Tom.
6. in Job. 1.
29.

Epiph. her.
64. cap. 3.
& De pond.
& mens.
cap. 12.

Petavi. A.
numerali ad
Epiph. her.
64. cap. 3.
Hallox. in
Notat. ad
Orig. defenf.
1. cap. 7.

Socrates lib.
4. cap. 17.

Hall. Orig.
defenf. lib.
1. c. 14. & l.
4. quæst. 10.
Hieron. de
script. Eccl.
in Theodoro.
Euseb. lib.
6. hist. c. 30.